

at man skabte den virkelige og gode Betyggelse. Jeg har desværre ikke Fortrykket for mig, saa jeg kan ikke citere det ordret, men det var Meningen af det ærede Medlems Tale, og saa længe det ærede Medlem og hans Gruppe bleve staaende herved, vare vi andre konservative godt hjulpede med det Førerskab, og vi stode paa, at under den Førerstilling, som her var indtagen, skulde de konservative Interesser ikke blive svigtede. Da imidlertid det subsidiære Forslag kom frem i Fjor, bleve vi i høj Grad betænkelige; der var sikkert ingen, der havde ventet, at man vilde stille Delingen af Vælgerne i de to Aldersklasser ved 40 Aars Grænsen lige med et subsidiært Forslag om en Fiksering af Skatteprocenten, thi derved gik man jo ganske bort fra det, der var Grundprincippet i det første, nemlig gennem et godt Valg at sikre et godt Kommunestyre, og over til kun at søge at afværge, at Kommunerne bleve beskattede for højt. Men det er jo ikke alene det, det kommer an paa, at Skatteprocenten ikke stiger i en Uendelighed. Det kan være slemt nok, men naar Pengene endda bleve vel anvendte, kunde man jo finde sig i at betale en noget højere Kommuneskat, og jeg for mit Vedkommende skulde gøre det med Glæde. Men naar man faar Mænd i Spidsen for det kommunale Styre, som ikke egne sig til at lede et saadant Styre, vil der kunne opstaa det beklageligste økonomiske Spild, uden at det er til Gavn for Kommunens Indbyggere. Ved dette subsidiære Forslag blev i Virkeligheden de konservative Interesser givne til Pris, thi det, der er blevet tilbage, er efter min og de fleste konservatives Mening meget ringe; det er kun et meget lille Lam, som de højstbeskattede have bjærget hjem fra denne Syndflod.

Det ærede 2det Medlem for 10ende Kreds (Frijs) vil da maaske spørge, hvad denne Gruppe skulde have gjort. Ja, det forekommer mig for det første ikke, at der i den politiske Situation paa dette Tidspunkt var noget, som kunde begrunde, at man gik fra sine egne Forslag. Der er noget, der hedder, at naar man har Villie til at staa imod, kan man række langt, og det er de stærkeste Villier, der sejre. Det synes ikke, at der har væ-

ret en tilstrækkelig stærk og kraftig Villie til Stede hos dette Parti til at værne de kommunale Raad. Jeg forstaaer det ikke, thi denne Gruppe fører dog for det første Ordet: „konservativ“ i sit Navn. De ere dernæst valgte som konservative, og hvis de have ændret Politik siden sidste Valg, burde de ogsaa have skiftet Navn, eller rettere sagt, de burde hellere have gjort det, før de stillede sig til Valg sidste Gang. Der er jo en stor Del af dette Partis ikke forfærdelige mange Repræsentanter, som ere valgte ved Hjælp af Højres Stemmer, og jeg er ganske overbevist om, at disse Højremænd havde ikke stemt paa de Herrer, saafremt de havde vidst, at de vilde prisgive de konservative Interesser. Hvad er der da budt os i Stedet for vort eget Forslag? Vi have faaet § 39, denne forfærdelige Paragraf, om hvis Forstaaelse selv Rigsdagsmænd ere meget uenige, saa uklart er den affattet. Naar man først faar en ministeriel Resolution for, hvorledes den skal forstaaes, saa gaar det vel, men Virkningen af den vil ganske udeblive. Denne Paragraf skulde jo forhindre, at Skatteprocenten steg, den skulde begrænse de kommunale Udgifter. Som om et socialdemokratisk Flertal skulde betænke sig paa at faa et Valg mere! Nej, det er netop en ren Festforestilling for dem at foraarsage et Valg, og naar man gaar til et saadant Valg, kan man jo forhøje Budgettet til det dobbelte og have det til Grundlag ved fremtidige Paalæg. Nytten af denne Paragraf er ganske illusionær, og naar man indsætter den i Forslaget, er det kun at fortælle Vælgerne, at der er noget, for at søge at faa dem til at tro, at der er noget at holde sig til, men i Virkeligheden er det kun Blaar. Man maa jo nemlig ikke tro, at Amtsraadet kan have nogen Indflydelse — thi vi have jo Amtsraadet i Baggrunden, Amtsraadet, hvis ene Trediedel vælges af de privilegerede Vælgere, — man maa ikke tro, at dette Amtsraad kan sætte sig imod de forhøjede Kommuneskatter eller imod daarligt Styre i Kommunerne. Det skulde det snart blive vænnet af med. Amtsraadene have jo under det nuværende Styre i Regelen sagt ja til, hvad Sogneraadene bade om, og i de store Kommuner, hvis Styre det netop gælder om at sikre, er det hele Apparat saa-